

KOS.

MEDLEMSBLAD

FOR
AKERSHUS

NO 11. DES - 75

INNHOOLD:

- s2 om Korrigeringskampanjen
- s5 Prioritering av KF og RU
- s6 KF - årsmote
- s7 SV/SU aktiv strekestøttesabotør
- s8 Om vedtektene

OM KORRIGERINGSKAMPANJEN.

Det følgende rommer en kritikk av visse sider ved AKPs korrigeringskampanje. Kampanjen har skjerpet en rekke motsigelser i laget vårt - dette er bra for dermed har vi fått klargjort endel spørsmål.

Kritikken kommer fra et faglig lag hvor medlemmene har jobber som plasserer dem i mellomlaget. Denne plasseringa preger nok innholdet, men er i seg selv ikke grunn nok til å avfeie det vi har å si.

Som et utgangspunkt er det viktig å få slått fast at vi fullt ut er enige i at både partiet som helhet og laget vårt har hatt store høyrefeil, vi slutter helt opp om kampen mot revisjonismen og vi mener det er svært viktig å oppsummere og analysere enhetspolitikken som vi har stått for de siste åra.

Når dette er sagt, vil vi oppsummere kritikken i følgende punkter:

1. KRIGSKOMMUNISME OG SEKTERISME. En viktig del av den virksomhet som kommunister driver er å trekke alle deler av livet inn i det politiske. Forenkla kan vi si at vi alle fungerer i fire sammenhenger:

- a) Gjennom jobben vår må vi virke som kommunistiske yrkesutøvere og drive kommunistisk fagforeningspolitikk,
- b) i familien grunnlegges våre erfaringer som seinere omdannes til en del av partiets familiepolitikk.
- c) Vi deltar i den generelle klassekampen, særlig gjennom
- d) det organiserte samholdet i det revolusjonære partiet. Linjeomlegginga i samband med korrigeringsbevegelsen fører med seg at vi legger nesten all vekt på c) den generelle klassekampen og d) partiet mens a) jobben (her er forutsatt en ikke-proletar jobb) og b) familien prioriteres kraftig ned. Denne disponeringa trekker med seg flere problemer, de bør alle diskuteres:

- A) Det blir en veldig innskrenkning i den tida vi bruker sammen med familien, forholdet til ungene våre svekkes og vi får et dårlige utgangspunkt for å utvikle en riktig familiepolitikk.
- B) Vår virksomhet som kommunister både på jobben og i fagforeninga kommer til å bli skadelidende.
- C) En slik utvikling vil lett føre til at det oppstår noen spesialiseringer i partiet på de enkelte sakene, resten av partiet blir da bare redskaper. Det bør altså diskuteres hvor langt nedprioriteringa bør gå.
- D) Det er ikke sikker at dette er den beste måten å tjene folket på. Bak omprioriteringa og bolsjeviseringa ligger sekterismen på lur. Vi må åpent diskutere faren for at vi fjerner oss fra massene ved vår stil, arbeidsmetoder og politiske innretting.

2. SENTRALISMEN KAN TA OVERHÅND. Det er oppsummert at partiet i visse sammenhenger skifter linje svært fort uten at det reises grunnleggende

motsigelser. F. eks. er det dokumentert at parolen "et parti for vanlige folk" blei lansert og gjennomført uten særlig motstand og diskusjon. Det kan være ulike grunner til slike forhold, men en forklaring kan være at det ofte virker nyttesløst å gå imot linja fordi kritikken likevel aldri vil føre fram. Avgjørelsen er allerede tatt på et høyere plan. På samme måte kan innlegg av denne type lett stemples som høyrefeil, og dermed er enhver diskusjon overflødig.

3. VURDERINGA AV DEN ALMENE SITUASJONEN : KRIG OG KRISE. Det gjør seg gjeldende en skepsis til analysen av den aktuelle situasjonen (både i og utenfor partiet) - folk flest har bare en vag følelse av alvorret;

A) Grunnlaget for denne opplevelsen er sikkert at de fleste ikke selv opplever krigstrusselen og krisa gjennom sin egen praksis, og som vi vet er det bare gjennom praksis vi endrer vår bevissthet.

B) At denne forståelsen også mangler i partiet viser den måten rotasjonspressekampanjen er reist på. Vi er ikke på noen måte uenig i kampanjen, men viss partiet selv mente at vi sto umiddelbart foran en krigstrussel, måtte denne store investeringa diskuteres sammen med spørsmålet om det er riktig å satse så mye på noe som vil være det første vi vil miste, istedenfor å satse på mange små illegale trykkerier. Det at denne motsigelsen ikke er drøfta, viser at selv i våre egne rekker mangler forståelsen for partiets analyse av verdenssituasjonen.

4. FORHOLDET TIL SV. Det er blitt reist tvil om hele SV er 5.-kollonist-er for sosialimperialismen og borgerskapets agenter. Sålenge store deler av SV deler ledelsens syn i de fleste avgjørende spørsmål, er det ikke lett å trekke det skarpe skillet mellom ledelse og masser, for vi eventuelt kan definere klassemessige, objektive forskjeller. Gjelder agentsynet også subjektivt? Også etter bruddet med NKP?

Klasseanalysen vår slår fast at nesten hele befolkninga i Norge er tjent med sosialisme, og de fleste gruppene kan bli arbeiderklassens allierte. Er det sammenheng mellom denne analysen og vår vurdering av SV? Dette må ikke forstås dithen at vi på noen måte forsvarer SVs råttne politikk, eller at vi må nedlegge eller dempe den ideologiske kampen mot den moderne revisjonismen. Spørsmålet dreier seg om hvordan vi skal føre kampen. I "Radikalismen" Forlaget Ny Dag s.62-64 har Lenin vist at kompromisser og taktiske avtaler er nødvendige på ethvert tidspunkt, ikke bare i avgjørende historiske vendepunkt. Mao syner i "Om den riktige behandlingen av motsigelser i folket" at det er viktig å løse motsigelser innenfor folket på en helt annen måte enn antagonistiske motsigelser. For å løse ikke-antagonistiske motsigelser stiller han opp formlene: "forene oss med, kritisere og oppdra" eller "enhet, kritikk, enhet" (den siste er altså ikke bare noe som gjel-

der innen det kommunistiske partiet). På den annen side advarer MAO sterkt mot å gjøre motsigelser innenfor folket til antagonistiske motsigelser (s.320 og s. 324 - skrifter i utvalg). Spørsmålet som må diskuteres blir: Er vi i ferd med å gjøre denne feilen overfor SV ?

5.KKs LINJE. Et tegn på overgangen fra ikke-antagonisme til antagonisme kan man finne i KK som av mange blir kritisert for å inneholde mer skjellsord enn politisk analyse av og til (det hjelper ikke å si at vi ~~ikke~~ opplever språkbruken som nøytral , saklig sålenge folk flest har et annet forhold til språket).

Til slutt et par småpunkter, muligens ubetydelige, men de kan bli viktige nok i det lange løp:

6.PARTIKOMMUNIKASJONEN. Vi får sjelden høre at det går framover eller at vi gjør noe bra politisk. Stort sett dreier det seg om negativ kritikk og om ulike avvik fra den politiske generallinja. VI HAR FÅ SEIRE Å VISE TIL.

7. STYRKEIDEALET. Dette er en kritikk som særlig reiser seg i samband med bolsjeviseringa. Mange føler - og dette gjelder ofte jenter - at AKP bare har bruk for en type mennesker - de sterke og sikre. Det er liksom ikke lov å vise den minste svakhet (men hva gjør vi når kamerater blir bleke og dratte og nesten ikke orker å snakke eller de som ikke får sove om natta - det er også konkrete problemer). Blir vi amputerte som mennesker , og virker styrkeidealet vårt til å undertrykke en mengde kamerater som ikke alltid klarer å følge opp verselinjene når vi synger om "de rene og ranke" ?

Til slutt vil vi få presisere at disse motsigelsene ikke deles av alle i laget, men de er representative. Det er heller ikke slik at alle motsigelsene finnes hos den enkelte kamerat, men de er oppsamlet som følge av diskusjoner i laget som helhet.

Terje

Dette innlegget framsetter en del motsigelser som bør få plass til å gripe fatt i pennen. Sett i gang, kom med reaksjoner, la diskusjonen og motinnlegg strømme inn!

Red.

Prioriteringa i årsplanen.

Forslaget til årsplan inneholder en prioritering som vi ~~skal ho-~~ mener er riktig. Men endel kamerater har sikkert, som oss, vært litt i tvil om prioriteringa av ungdoms arbeidet foran kvinnearbeidet, og lurt på om den er riktig. Kvinnekampen står idag oppe i beinharde kamper, både mot permitteringer og nedleggjelser, og mot splittelseslinja og hetskampanja utenfra. De kvinnene som har jobbet aktivt innafor KF og ment at det var det eneste riktige, kunne vel "stusse" over at ungdomsarbeidet er kommet foran på prioriteringslista. Men her er det fare for å se mekanisk på hva det vil si å prioritere arbeidet. Vi har lett for å tenke automatisk: Kvinnekamp = KF, ungdomsarbeid = RU, kamp mot supermaktene - 3. verdensfronten osv. Hvis prioriteringa skulle forstås slik, og hvis vi så skulle følge lista slavisk, ville det bety nedlegging av KF noen steder, tror vi. Dette mener vi er galt, det må gå an å tillemppe prioriteringa litt mer "konstruktivt". På steder hvor man bare har KF og ingen RU, og hvor KF er helt avhengig av oss, ville det bety at man ble stående uten både KF og RU, iallfall til RU kom i gang. (Vi kan vel ikke godt anbefale å gjøre om Hele KF til RU-lag heller.)

Vi mener at vi må forstå prioriteringa av de forskjellige kamponrådene slik at vi skal legge spesiell vekt på ungdommen i KF, med sikte på å rekruttere til RU. Samtidig gjør vi selvfølgelig ~~alt~~ så mye som mulig for å få starter eget RU-lag. Prior. lista må vel bety at vi skal jobbe særlig med de øverste punktene (Tariffoppgjør, krisa osv. i alle de fronter og org. vi har folk, og at kampsakene prioriteres i den rekkefølge de står.

En annen ting som lett blir gjort er å se på RU og KF som to likeverdige org. Men det er en stor forskjell: RU er en kommunistisk masseorg., mens KF er en front (Partipol.uavhengig). Derfor blir det heller ikke riktig å prioritere mellom dem som organisasjoner. Det må være kamponrådene som prioriteres, og da mener vi at rekkefølgen er riktig.

Når vi skal tillemppe planen på de lok. forholda, må vi hele tida tenke på delen og helheten, slik at helheten blir overordnet. Uansett i hvilke fronter og org. vi jobber, må vi hele tida prioritere krisa, streikestøtte osv; det kan med fordel gjøres de fleste steder. Vi må vurdere på hvert sted hvor mange folk vi kan "sette på" de forskjellige oppgavene, og hvor vi skal sette inn nest krefter. Selvfølgelig må vi godta at vi kan komme til å gå tilbake på noen områder for å utvikle andre, f. eks. at vi tar en KF'er eller to for å sette på RU-arbeid. Men vi mener det er galt å plutselig slutte en KF-gruppe som er i oppbyggingsfasen, og hvor det finnes endel potensielle Symper og RU,ere.

NB: Vi vil gjerne ha reaksjoner på innlegget, er det andre som har hatt morsigelser med prior. forslaget, eller som har oppfattet det ulikt fra oss?

2 KF,ere

KF landsmøteforberedelser - plattformdiskusjonen.

(Studer artikkelen på kvinnepolitikk i forrige KOS og Hva må gjøres i tidligere nr. av KK på kvinnepolitikk).

Landsmøteforberedelsene er delt inn i fire deler. Beretninga, dvs oppsummering av erfaringer og lærdommen vi kan få av disse. Det viktigste avsnittet i beretninga er "Faglig arbeid". Dette kapittelet streker sterkest opp nødvendigheten av at KF er en kamporganisasjon og er innretta på arbeiderkvinnene, monopolkapitalens utnyttelse av kvinnene som arbeidskraftreserve og sosialdemokratiets feige rolle i denne forbindelse.

Ut fra beretninga streker vi opp plattform, handlingsprogram og vedtekter. Disse har forskjellige funksjoner.

Plattform skal være den politiske rettesnora for frontens arbeid, det ideologiske grunnlaget som mobiliserer oss til kamp både på kort og lang sikt. KF trenger en plattform som i sitt konkrete innhold reiser kvinnene til korrekt kamp - som gir mulighet til kamp mot krisa utfra et skikkelig klassekampgrunnlag. En plattform som reiser kamp mot den revisjonistiske linja i kvinnekampen, ei linje som er innretta på fred og gjør mannens privilegier til "hovedfienden". KF må ta et sjølstendig politisk standpunkt og ut fra parolen "Retten til arbeid" lage en analyse av venn og fiende og avise den revisjonistiske kvinnesekteriske linja.

De viktigste nye punktene i plattform og som vi må ta grundig i diskusjonene i gruppene våre, er: Kapitalisme, hvordan kapitalen og staten er tjent med kvinnene som arbeidskraftreserve, imperialism (særlig sosialimperialismen - vi kan ikke diskutere imperialism uten å trekke inn Sovjet i Tsjekkoslovakia), innretting på arbeiderkvinnene og avvisning av at mannen er "hovedfienden" (at vi kan stå sammen med menn i kampen). KF trenger en plattform med klare linjer på hva kvinnekamp er, linjer som viser oss hvilke områder vi skal prioritere i kampen, linjer som vi kan mobilisere kvinner til kamp på - også de som "kommer".

Handlingsprogrammet konkretiserer prinsippene og linjene fra plattform på de mest brennende dagskrav og kampområder og måtene å drive kampen på. Diskusjonsopplegg i Vem 6 - les dette grundig.

Vedtektene tar utgangspunkt i plattformas innhold og konkretiserer hvordan vi skal organisere oss for å fungere som en slagkraftig kamporganisasjon og slåss for kvinnefrigjøring. De viktigste punktene er: Fast valgt ledelse på alle plan og tillitskvinnenes poli-

tiske mandat.

Nå er det opp til oss - kjør på og diskuter og send inn bra forslag til LU på formuleringer selv etter at fristen er utløpt.

Kamerat i Kvinneutvalget.

SV/SU - aktiv sabotør av streikestøttearbeidet -
også lokalt.

Tidligere i høst skulle det dannes en permanent streikestøtte-komite i kommunen. Det fantes en streikestøtte-komite for arbeiderne på Norsk Hammerverk hvor vi, anarkistene og SU hadde deltatt. Helt på tampen kom også SV med.

En av våre folk la i denne komiteen fram forslag om en permanent komite. Etter en del diskusjon blei folka enige om at SV og SU skulle få tre - 3 - uker for å få tid til å behandle dette i organisasjonene. Dette var et gedigent høyre-avvik. Det var et avvik som satte ønsket om å få med SV og SU i komiteen over det å raskt kunne få i gang et skikkelig støttearbeid til småbrukerne og bøndene på Hitra og andre i kamp. Ekstra ille var dette på bakgrunn av den elendige praksisen revisjonistene til da hadde hatt i arbeidet. Etter møtet blei da dette også oppsummert, og det blei tatt initiativ til et nytt møte. Der blei det lagt fram at det hastet med den permanente støtte-komiteen, og at tidsfristen måtte kuttes ned. SU protesterte iherdig (SV's representant møtte ikke), og sa at dette var brudd på tidligere avtaler. De måtte ha 3 uker. Våre folk pressa på, og etter ei stund kommer endelig sannheten fram. Representanten fra SU kunne legge fram avslaget fra SV/SU. De hadde altså allerede bestemt seg for ikke å være med. (Begrunnelse: AKP er så vanskelig å samarbeide med). Like forbanna gjorde de alt de kunne for å trekke dannelsen av streikestøttekomiteen ut i langdrag. Dette var bevisst, planmessig sabotasje av streikestøttearbeidet og av arbeiderne, småbrukerne og deres kamp mot staten og resten av monopolkapitalen. Stol aldri på SV/SU - hverken lokalt eller sentralt - de har et mål: Sabotasje og splitting av arbeiderklassens kamp. Lær av dette at lange, diplomatiske drøftinger med revisjonistene aldri fører fram for streikestøttearbeidet, men derimot virker som en solid bremseklass.

HA INGEN ILLUSJONER OM REVISJONISTENE!

KAMP MOT HØYREAVVIKET I PARTIET!

Rudolf.

Om vedtektene.

I forbindelse med vedtektsstudiene bør vi se på spørsmålet om kritikk og sjølkritikk spesielt ut ifra det at vi har vært dårlige til både å reise og ta kritikk. Ettersom vedtektene sier i Andre kapittel om Medlemskap, pkt. 3 : Medlemmer av AKP(m-l) forplikter seg til å h) være dristig i kritikk og sjølkritikk osv (se utkast til nye vedtekter) og under fraksjonisme i tredje kapittel, Partiets organisasjonsprinsipper e) ... det er fraksjonisme å - undertrykke uenighet i partiets linje i diskusjoner innad.

Disse punktene er vi enige i og forstår nødvendigheten av; det vi da måtte prøve og finne var: "Hvorfor følger vi ikke opp dette?" Vi mener at dette er uttrykk for et borgerlig forhold til kritikk. Kritikk reises for å trække på, såre, håne m.m. og likeens diskusjon for at den ene part skal gå av med seier og den andre tape. "Har ikke reist kritikk, liker ikke krangel", og andre utsagn har gitt uttrykk for et slikt syn. Dette tyder på at folk har oppfatta diskusjon etter kritikk som krangel, kritikken kan ha vært sur og svart og heller ikke løst motsigelser. Vi har ikke fått grep om å gjøre nytte av metoden med kritikk og sjølkritikk . Det vi gjennom diskusjonen nå står på, er at det finnes ei borgerlig og ei proletar linje her som ellers. Den borgerlige går altså ut på å kvekke motparten, mens den proletare går ut på å heve begge parter gjennom diskusjon og løsning av motsigelser opp på et høyere nivå for å ta steg framover i kampen for den proletariske revolusjonen.

Randi.